

Skarżąca opiera skargę na następujących zarzutach:

- 1) Po pierwsze, odmowa zbadania przez pozwaną nadużyć Microsoft na rynku EAS/ERP (Enterprise Application Software/Enterprise Resource Planning) pozbawiona jest uzasadnienia.
- 2) Po drugie, pozwana nieprawidłowo oceniła znaczenie tej sprawy i w ten sposób doszła do bezzasadnego i sprzecznego z prawem wniosku, że problematyka podniesiona przez skarżącą nie ma znaczenia dla UE.
- 3) Po trzecie, decyzja pozwanej o nierozpatrywaniu zgłoszonej do niej skargi jest bezzasadna i sprzeczna z prawem, gdyż narusza prawa skarżącej.
- 4) Po czwarte, decyzja pozwanej została przyjęta, pomimo że nie zostały przedłożone dokumenty na dowód twierdzeń Microsoft, wobec czego antykonkurencyjne zachowanie, którego dotyczy skarga do Komisji, trwa nadal z powodu tej decyzji, co hamuje rozwój skarżącej.

Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2011 r. — Truvo Belgium przeciwko OHIM — AOL (TRUVO)

(Sprawa T-77/11)

(2011/C 95/17)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Truvo Belgium (Antwerpia, Belgia) (przedstawiciel: adwokat O.F.A.W. van Haperen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: AOL LLC (Dulles, Stany Zjednoczone)

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 7 listopada 2010 r. w sprawie R 923/2009-2 i
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „TRUVO” dla towarów i usług należących do klas 9, 16, 35, 38, 41 i 42 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 5560099

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: rejestracja wspólnotowego znaku towarowego nr 4756169 dotycząca graficznego znaku towarowego „TRUVEO” dla usług należących do klasy 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w odniesieniu do wszystkich spornych usług należących do klas 38 i 42 i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego w odniesieniu do wszystkich spornych usług

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Skarżąca uważa, że zaskarżona decyzja narusza art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009, jak również nie zawiera odpowiedniego uzasadnienia, względnie w inny sposób uchybia wymogom europejskich procedur prawnych, jako że Izba Odwoławcza popełniła błąd (i) w ramach porównania usług (ii) w ramach porównania oznaczeń (iii) w ramach ich oceny z punktu widzenia właściwego kręgu odbiorców oraz (iv) w ramach dokonanej przez siebie oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 14 lutego 2011 r. — Bamba przeciwko Radzie

(Sprawa T-86/11)

(2011/C 95/18)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Nadjany Bamba (Abidżan, Wybrzeże Kości Słoniowej) (przedstawiciel: adwokat P. Haïk)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- orzeczenie, że skarga N. BAMBY jest dopuszczalna;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 560/2005 nakładającego określone szczególnie środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej — w części dotyczącej skarżącej;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany decyzji Rady 2010/656/WPZiB przedłużającej obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej — w części dotyczącej skarżącej;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania na podstawie art. 87 i 91 regulaminu postępowania przed Sądem

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia praw do obrony i prawa do rzetelnego procesu, przewidzianych w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz w art. 6 i 13 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPCz), w ten sposób, że w zaskarżonych aktach:

— nie ustanowiono żadnej procedury umożliwiającej zagwarantowanie stronie skarżącej rzeczywistego skorzystania z praw do obrony, w szczególności z

prawa do bycia wysłuchanym oraz z prawa do skutecznego żądania usunięcia jej nazwiska z wykazu osób, których dotyczą środki ograniczające;

— nie przewidziano w żadnym momencie udostępnienia szczegółowego uzasadnienia umieszczenia w wykazie osób, których dotyczą środki ograniczające;

— nie przewidziano w żadnym momencie pouczenia zainteresowanej osoby o środkach odwoławczych przeciwko umieszczeniu w wykazie oraz terminach do ich wniesienia.

2) Zarzut drugi, dotyczący naruszenia prawa podstawowego do poszanowania własności, poświęcony art. 1 protokołu dodatkowego nr 1 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.